

Den imperialistiske krigen

Tjen folket og RKU ser invasjonen og okkupasjonen av Irak som en imperialistisk krig, altså et produkt av kapitalismens iboende lover.

Årsdagen for den amerikanske invasjonen av Irak har nå passert, og krigen er nå inne i sitt åttende år. Den amerikanske regjeringen med Bush og nå med Obama, har gått i spissen med å forkynne de svevende begrepene om "fred" og "menneskerettigheter", mens de på samme tid nådeløst invaderer og plyndrer andre land.

Den amerikanske imperialismen er skyldig i nedslakting av millioner av mennesker i kampen for dets imperium og bedrifter. De skjuler seg under dekke av "demokrati" og på samme tid går til angrepskrig mot verdens folk. Som revolusjonære kan vi ikke bare "fordømme" disse avskyelige handlingene, men forklare hvorfor det skjer og hvordan bekjempe dette.

Knus imperialismen

Protester og sinne, ene og alene, kan ikke hjelpe det lidende, undertrykte folket. Vi må hjelpe folket å forstå årsakene til krig og organisere for kamp mot dette svinske systemet. Ved å forklare årsakene kan vi bidra til å motivere til revolusjonær motstand, som en brikke i modningen av forholdene for revolusjon og for å sette en stopper for blodbadet imperialismen fører til.

Når det gjelder å forstå invasjonen og okkupasjonen av Irak, er det desto viktig å forstå hvorfor krigen fant sted og hva slags interesser som presset frem dette. Over 1.000.000 mennesker er nå drept som følge av denne krigen, og rundt 500.000 døde av matvareboikotten før krigen. I tillegg til dette har USA tidligere brukt Saddam-regimet som en brikke i

dets krig mot Iran. Dette viser oss at imperialistene på mange felt tenker svært kortsiktig og ser an hva de kan tjene på – akkurat der og da.

Invasjonen av andre suverene nasjoner i ren angrepskrig, bryter med alle internasjonale lover og moral. President Obama har lovet å trekke tilbake soldater fra Irak og at disse skal overføres til Afghanistan, der motstanden mot den USA-ledede okkupasjonen – hvor også Norge deltar – er voksende. En av faktorene her er nok at imperialistene ønsker at deres tap nå skal erstattes med irakere, som utgjør hæren til lakeiregimet i Bagdad. Folket må innse at en såkalt “slutt på krigen” på ingen måte er en slutt på undertrykkelsen, men at undertrykkelsen føres videre i andre former.

En følge av kapitalismen

Aggresjonen som utøves av de amerikanske imperialistene er ikke en ny utvikling, men det logiske resultat av det kapitalistiske system.

I denne perioden med økonomisk ustabilitet og økende spenninger samt kriser, er såkalt enkle grep som kan konstruere lakeiregimer god taktikk for imperialistene. Dette har ført til at hundrevis av millioner av mennesker i afrikanske, asiatiske og latinamerikanske land må leve under kapitalismens barbariske system. Gjennom bruk av vold, bombeangrep, ulovlige våpen, spionnettverk og åpen okkupasjon, prøver amerikanerne å knuse ethvert land som truer deres ønske om globalt hegemoni.

Akkurat som deres angrepskriger mot Vietnam, Korea, Somalia og mange andre, er den nåværende krigen i Irak frempresset for å ivareta kapitalismens interesser. Det samme gjelder også krigen i Afghanistan. Som følge av det kapitalistiske system sitt behov for nye markeder, lakeiregimer og dets alltid tilstedeværende grådighet etter olje, har vi sett at amerikanerne har gjort uttalelige forsøk på å sabotere

økonomisk gjennom sanksjoner, blokader og åpen bombing og krigføring.

Kapitalismen er avhengig av krig

Koalisjoner av andre kapitalistiske og imperialistiske stater som FN, har alltid enten støttet disse handlingene eller verbalt "fordømt" dem. FN kan verbalt kritisere det ene eller det andre, men de er ingen myndighet som kan stoppe de amerikanske imperialistene og deres lakeier i deres massive voldsbruk. Dessuten har amerikanerne skaffet seg en unnskyldning for alle deres inngrep hvor som helst i verden, som er at de alltid har rett til å invadere og okkupere et annet land, dersom dette landet utgjør en "trussel".

Krigen i Irak er som de mange krigene før den på grunn av imperialismen, det høyeste og siste stadiet av kapitalismen, som bruker sine mer og mer brutale metoder for å undertrykke alle som er en fare for den herskende klassen og de herskende interessene. Kapitalismen som system trenger disse krigene. Verdens folk vil aldri kunne oppnå varig fred og harmoni dersom ikke kapitalismen avskaffes gjennom sosialistisk revolusjon og byggingen av en verden uten utbytting og undertrykkelse – det kommunistiske verdenssamfunn.